

„Mūsų polinkis į savanaudiškumą nemiršta“

Nustok visur kaišioti savąjį „aš“ – mano sveikata, mano vardas, mano karjera, mano užsiėmimai, kiekvienas mano žengiamas žingsnis... Kaip tai apgailėtina! Atrodo, tu pamiršai, jog „tu“ nieko neturi, viskas yra Jo. – Kai dienos bėgyje jautiesi – galbūt be priežasties – pažemintas; kai manai, jog tavo nuomonė turėtų imti viršų; kai suvoki, jog kas akimirką kunkuliuoja tavo „aš“ (mano reikalai, mano reikalai)... įtikink save, kad

žudai laiką ir kad reikia, jog
kažkas nužudytų tavo egoizmą.
(Kalvė, 1050)

gruodžio 20 d.

Turime leisti Viešpačiui dalyvauti
mūsų gyvenime, turime priimti Jį
asmeniškai, pašalinti Jam iš kelio
visas kliūtis ir trukdžius. Mes,
žmonės, esame linkę gintis, prisirišti
prie savanaudiškumo. Norime visą
laiką karaliauti, net ir savo
menkumo karalystėje. Štai kodėl
turime kreiptis į Jėzų, kad Jis suteiktų
mums tikrą laisvę, kad sugebėtume
tarnauti Dievui ir visiems žmonėms.

Būkime iš anksto perspėti, nes
nuolatinis mūsų polinkis į
savanaudiškumą nemiršta. Šis
gundymas gali vykti daugeliu būdų.
Dievas nori, kad parodytume savo
tikėjimą paklusdami, nes Jis

neapreiškia savo valios būgnais ir
trimitais. Kartais Jis pasiūlo ką nors
tyliai šnabždėdamas mūsų sąmonės
gilumoje, o mes visą laik turime
rūpestingai klausytis, kad
atpažintume Jo balsą ir būtume Jam
ištikimi. (Kristus eina pro šalį, 17)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/musu-polinkis-i-
savanaudiskuma-nemirsta/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/musu-polinkis-i-savanaudiskuma-nemirsta/) (2026-03-28)